

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Concilii Tridentini Historia

Contra falsam Petri Suauis Polani narrationem

Pallavicino, Sforza

Antverpiae, 1670

Capvt XIII. Sessio quinta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11642

Sessio quinta.

FVit itaque 17. Iunij habita Sessio. Quatuor illi Cardinales interfuere, nouem Archiepiscopi, quadraginta octo Episcopi, duo Monachorum Abbates, tres Mendicantium supremi Præfecti, præter minores Theologos maiori auctos frequentia: quod nomen iis dabatur, qui ius suffragij non obtinentes, generalibus cœtibus non aderant. Conuenerant etiam Oratores Cæsarei, aliiq̃ue illustres viri. Solenne Sacrificium celebrauit Alexander Piccolomineus, Pientinus Antistes; tum Marcus Laureus Dominicanus pro Concione dixit.

Decretum de Originali peccato confirmatum est, repugnante tamen Paceco, iisque Patribus, qui prius in congressu amphoremceptionem Conceptæ Virginis expetierant. Erant ex his, qui imponendum contrariæ parti silentium postulabant, vel in vniuersum, vt Aquensis, vel ad publicas Conciones coarctatum, vt Calaguritanus & Canariensis. Censebant aliqui, pro eo ac fenserant in congregationibus, oportere vt opinio pro Immunitate absolute declararetur; alij, magis pia. Turritanus dixit, tenorem Decreti vni parti displicere, nec alteri satisfacere; hinc verendum, ne veteres turbæ suscitarentur, ad Sixti Constitutionem à Synodo laudatam exorta. Aliunde quoque Decretum illud non placuit Cauensi Episcopo, propter verba scilicet, quæ à renatis excludebant quidquid esset odiosum Deo, cuiusmodi illi videbatur esse *concupiscentia*. Nec desuere, qui ad antiqua sensa redirent de Concilij titulo; Fesulanus videlicet, Pacensis, & Ofsensis, per consuetam ipsis contestationem.

Deinde ad alterum de restituenda disciplina Decretum progressi, fere omnes illi consenserunt. Sed Turritanus petiit, ceteris comprobantibus, vt publicè legeretur, ac postea infereretur inter Acta Concilij Pontificium diploma, quo contrariis priuilegiis derogabatur. Suadebat insuper, vt adderetur, non licere Regularibus villo in templo concionem habere inuito Episcopo; quam sententiam complexi Aquinas, Bellunensis, ac Fesulanus: hic etiam porrecto libello denuntiauit, haud sibi probari Decretum, nisi omnis paucendi gregis cura integrè libereque Episcopis restitueretur; idque quoties opus foret, se contestari. Sed è contrario fuit, qui Decretum improbare, vbi Regulares vetabantur in Parœciis concionari.

nari solo Parochorum permisso, cum Episcopus rogatus nollet ipsis facultatem concedere. Claramontanus postulavit, ut in confirmandis studentium privilegiis, per quæ liceret ipsis, causâ studiorum absentibus, Sacerdotiorum proventibus frui, exciperentur ij quibus animarum cura incumberet. Verum hæc omnes sententiæ e consensu paucorum exortæ, sine fructu emarcuere.

1546.

4 Reliquum erat, ut ex Turritani postulato, cui Cætus consenserat, diploma Pontificis recitaretur; atque ita peractum. * Ad Legatos illud datum fuerat; quin ad exemplar ab illis Romam missum, fuerat conformatum, pauculis tantum verbis mutatis, quæ Concilij solius auctoritatem in dubium vocabant; adeoque fomes esse certaminis poterant. Quod tamen Fesulano satis non fuit, ut videbimus: cuius ingenium cuiusdam sceni simile erat, quod ignem per seipsum concipit. Ponebatur in diplomate, quamquam Synodus fuisset legitime conuocata, & ipsi plenâ Legatorum Pontificiorum potestate præsiderent; tamen quò maior esset eorum firmitudo, quæ aduersus ius commune, sanctionesve Apostolicas statuerentur, De traducendis Sacerdotij primò vacaturi fructibus ad sacrarum Literarum Magistros, De Regularibus, De Concionatoribus, De Rectoribus Paræciarum, aliisque per privilegia immunibus, ac de Quæstoribus eleëmofynarum, expetisse consensum auctoritatemq; Pontificis. Idcirco id amplè ab ipso comprobari confirmariq; quidquid in huiusmodi rebus à Concilio decerneretur.

* Datum
7. Iunii
anno 1546.

Diploma communi silentio exceptum est, sicut * in postremo Cætu, & cum gratiarum actione commendatum, excepto Fesulano, qui dixit: *Fiat absque præiudicio universalis auctoritatis huius sanctæ Synodi.*

* Literæ Legatorum ad Farnesum,
18. Iunii
1546.

5 Post hæc Promotor Concilij Seuarolus institit, ut absentium contumacia accusaretur, agereturque in eos per edicta Tridentini templi valvis affigenda. Sed in eo non mediocriter dissensum. Duplex erat sententiarum classis, quibus plures adhaeserant: altera Legatorum, id agendum arbitrantium in quemcumque haud legitime præpeditum: altera Giennensis, postulantis, ut exciperentur Germani, quam exceptionem nonnulli ad eos ampliârunt, quorum habendam rationem Cæsariani proximo in conuentu petierant: alij contra ad eos restrinxerunt, qui Comitibus aderant, solum dum ea celebrarentur. Sed præter duas hæc acceptiores sententias, Phanensis optabat, eorum dumtaxat qui Romæ debebant contumaciam accusandam. Alij adiecerunt, interdicens Patribus, ne Tridento discederent, nisi causam discessus cognoscente & comprobante Senatu: alij alia opinati.

Postre-

1546.

Postremò cuncti consensere, vt futura Sessio indiceretur die 29. Iulij; ceterique ritus de more peracti.

Huic narrationi geminam fallitatem, eamque inexcusabilem Suauis pro suo more intermiscet. Narrat enim, Tridentum aduenisse Gallia Regis Oratorem Petrum Danesium, atque in ea Sessione à Massarello Regias literas fidei conciliatrices perlectas, & ab Regis Oratore facundam ad Patres habitam orationem. At reuerentes, non vnus fuerunt Oratores, * quos postea nominabimus. Quin Danesius horum erat postremus; & quod pluris refert, memorat Sessionis die nondum Tridentum peruenerant. Oratio vero non in Sessione solenni, sed in confesso generali, octauo Iulij habita est. Hæc falsa sæpius affusa, quæ nihil conferunt ad Suauis causam promouendam, valde conferunt ad hominis auctoritatem elendam. Qui commodo suo mentitur, ostendit suam vilitatem plaris à se fieri, quam veritatem; qui gratis citra commodum læpe mentitur, ostendit sibi nullo esse in pretio veritatem.

* Constat ex Actis ac Diariis Massarelli, multisque Legatorum Literis.

CAPVT XIV.

Obiecta à Suauis emendationis Legibus in Sessione lata: ubi agitur de Iuris Canonici Consultis; deque potestate quam Pontifici tribuant: De Scholasticis; deque vilitate per ipsos, ac præsertim per S. Thomam collata: De Concionatoribus; deque in eos accusationibus, ob nimium gloriolæ & vilitatis studium.

Prosequitur deinde Suauis suorum Teutonum, seu verius suorum cogitationum commenta de reliquis in Sessione statutis. Sed quæ de dogmatum Fidei definitionibus attulit, iam supra lustrauimus, & quod opus fuit discussimus. Quod spectat ad morum correctionem, ait: *In expectatione fuisse, vt prospiceretur Scholasticis, & sacrarum Legum Doctoribus: his quidem, quippe tribuentibus Romano Pontifici Diuinas proprietates, adeoque ipsum Deum vocantibus, ac falli nesciam eiusdem auctoritatem, idemque Dei ac Pontificis Tribunal constituentibus.* Gradus hinc figendus, antequam ad Scholasticorum criminationes pergamus. Quis vniquam è Canonum peritis Romano Pontifici tribuit id quod verè Dei proprium est, adeoque alij communicari non potest? Attribuunt ij quidem prerogatiuas quasdam, quæ solùm duobus illis insunt; Deo nimirum tamquam primo fonti; Pontifici tamquam irriguæ materiæ, & pro eo ac dici solæ.